

دودیزه مشورتی لویه جرگه که یوه بله دوکه؟

په افغانستان کې جرگه یوه دودیزه قبایلي غونډې باندې اطلاق کېږي چې پښتانه قبایل یې د خپلو ستونزو د هوارۍ لپاره جوړوي. د داسې او ورتسه مثبتو دودونو څخه نه یواځې په افغاني ټولنه کې بلکې په بعضی نورو انساني ټولنو کې د هغوی د انکشاف او پرمختګ په ټاکلو برخو او پروانو کې ګټه اخیستل شوې او کېږي. داسې دودونه او دژوند د مسایلو دحل د تګلارې میتودونه خپل منطق، مشروعیت او د تاریخي او دیني اصولو او مبادیو په لرلو سره خپل اساس او اعتبار لري.

مهم او اساسي خبر ده چې ددې درنو او دقدر وړ دودونو د لارو او اصولو درست او په ځای مراعات حتمی خبر ده چې د هغو څخه سرغړونه ډیر بد او خطرناک عواقب لري او داسې معتبر، قانونی مطالب یې محتوی کوي. په یقیني ډول باید تاکید وشي چې ددې په اصطلاح مشورتی، دودیز، تقلبي لویې جرګې سره له دې کبله چې مشروعیت یې د سوال لاندې دي، د افغانستان د نافذ اساسي قانون له تعریف سره برابره نه ده او په نهایتی تحلیل کې یو بله دوکه ده، مخالفت کول په هیڅ توګه ددې مانا نلري چې ګواکې د جرګې او لوی جرګې سره چې د افغانستان د تاریخ او حاضر واقعیتونو او حقوقي سیستم جز دي، مخالفت و ګڼل شي.

په دې برخه کې د ټولو صالحو، خیر خوا او رسالتمندو انسانان وظیفه ده چې په درایت، پوهې، سیاسي پوخوالی او منطق د داسې دوکو او ناروا ګټو اخیستو نه ټولنه خبره، تئویري او توضیحی کار ته داسې سازمان ورکړي چې ټولنه او خلک پری په آزاد قضاوت خپله لار او انتخاب وکړای شي. پکار ده چې د دې تاریخي دود او د افغانستان په نظام کې مهم قانونی اصل او مرجع څخه د ټولني د وګړو د نیکو، ملي احساساتو او اصولو څخه د ناروا ګټې اخیستو او سؤاستفاده مخنیوی وشي.

دا چې انساني ټولني او دټولني د ژوند قوانین او اصولو هم دانسانی ټولني د پرمختګ او انکشاف سره انکشاف کوي او په دې سلسله کې قوانین هم د غیر مدونو او غیر واحد قبول شوي متونو له پراو او مرحلي څخه د مدون او واحد قبول شوي اصولو په توګه انکشاف کوي هم منل شوي خبر او واقعیت دی. دغه د غیر تحریري پروسه او د لیکل شوی متعددو منابع لکه د مرجع په توګه د یو واحد منل شوي او واحد لیکل شوي مدون قانون په توګه پروسه د افغانستان د تاریخ په تیره نیمه سده کې بنیادی انکشافات لره چې هیڅکله نباید له نظر وچول شي او پام ورته ونشي.

په یقین وېلی شم چې د لویې جرګې، دودیزې جرګې، د خلکو د ریښتني ارادې، د خلکو استازي، ملي ګټو، دیموکراسی، آزادی د آزاد بازار اقتصاد او داسې نورو مفاهیمو نه د افغانستان په تاریخ او په دې تیرو لسو کلو کې ناروا ګټه اخیستل شوې.

داچې د افغانستان د اقتصادي چارو اوسني مسؤولین (محترم عبدالحق احدی - امریکي غږ آشنا رادیو ۲۱/۱۱/۲۰۱۱) وایي چې دافغانستان دولت په افغانستان کې د آزاد بازار د اقتصاد د اصولو پر خلاف په بازار کې د نرخونو د کنترول په برخه کې مداخله نشي کولای.... یو نادرسته او بی ځایه خبر ده.

په کلکه دویلو وړ ګڼم او تاکید کوم، هغه آزاد بازار چې قانون پری حاکمیت ونه لري، شفاف او لازم قانونی بسترونه ورته نه وي ایجاد شوي او هرڅه عرضه او تقاضا تعیین کړي، د آزاد رقابت امکانات په کې محدود وي، په اقتصاد کې مافیایي روابط حاکم وي او د مستهلکینو د دفاع اداری د دولت په مرسته نه وي فعالی شوي او له سره د منلو وړ نه دی.

زمونږ په حالت کې دنورو نیمګړتیاو او دوکو سره پورتنی نیمګړتیاوی، غیر قانونی او غیر مطلوب حالت په دقت سره وجود لري او مافیایي ګټې لاس په لاس ورکوي او د آزاد بازار او اقتصاد ترنامه لاندې شخصی جیبونو او مافیایي احتکاری، حاکمو روابطو ته په هدفمنده او یا هم معذورانو توګه، کارکېږي.

په یقیني ډول د افغانستان د اوسني انکشافی مرحلي په نظر کې نیولو سره د مختلط اقتصاد نه دوسیلې په توګه ګټه اخیستل او پکارول او په دې توګه د ۲۱ سدي ریښتیني، درست د آزاد بازار مهار شوي اقتصاد ته دسالمو قوانینو د بسترونو په ایجادولو، رسیدل او پکارول، په کار دي.

زمونږ په حالت کې په افغانستان کې په معینو اقتصادي برخو کې (انژري او ...) د مافیایي (دولتی افراد په جنایت کې لاس لرنې ته

مافیایي حالت وایي) حاکمیت انحصاری مالکیت وجود لري.

د افغانستان بانک مسأله او دهغه ټولول او په دې توګه د بي کفایه حاکمیت او جنایت اعمال په سرمایه داری سیستم کې کومه نوي خبر نه ده چې مخنیوی یې ونه شي. د بانکدارۍ په سیستمونو کې د بانکونو ټولول ډیر ځلي هم شوي او

د بندولو لاري يې هم د قانون د حاکمیت په نظام کې وجود لري. مشکل هغه وخت خطر ناکه دی چې مافیا په قدرت وي د تخلف او متخلف مخنیوی و نه شي، قانوني معافیت وجود ولري او قانون د تطبیق لپاره سیاسي اراده وجود ونه لري. که ظاهراً هم څه اقدامات کېږي یواځې د دوکې په منظور صورت مومي. هو په دې مشخصه برخه کې د تحقیق عدم شفافیت د دولت د لوړ پوړو چارواکو لاس او ونډه په ښکاره ډول لیدل کېږي. دا چې څوک ددې کار شفافه زمینه برابره کړي او څوک به تحقیق وکړي او وکولای شي وخت به دهغه ځواب ورکړي؟ هو ډیر وخت تیر شو اما په دې برخه کې عملاً اقدام و نشو. هو افغانانو او نړیوالې ټولني ته په ښکاره ډول دوکه ورکول کېږي او ورکول شوي ده. هو زموږ په حالت کې د دیموکراسۍ تر عنوان لاندې د قانون د حاکمیت نه پرته په دیموکراسۍ ملنډې وهل کېږي. په ټاکنو کې وسیع تقلب کېږي او فرمایشي دولتي جیره خواره د خلکو د استازو په نامه قلابی لوی جرگې ته غوښتل کېږي. دې جرگې ته کله لویه جرگه او بیا د افغانستان د اساسي قانون د مندرجاتو سره د خلاف په حالت کې ورته مشورتي نوم ایښودل کېږي او بیا په مختلفو مناسبتو او نړیوالې ټولني او بیخبرو ته د دوکې لپاره د مشورتي کلیمه اوصفت په ډیرو موارد کې عمدا حذفېږي (لطفاً ننني مطبوعاتو ته مراجعه وکړئ!).

هماغسې چې مو وویل د افغانستان د ټولني سیاسي، او ټولنیز مسایل د دې ټولني د قومي جوړښت او په دې سلسله کې د طبیعي اتوریتو او قومي شخصیتونو، مشرانو او ځواکونه په نظر کې نیولو سره او بیا ورورسته په تاریخي لحاظ او په وروستی نیمه سدي کې په افغانستان کې د مدونو قوانینو او د هغه جملې نه د اساسي قانون د موجودیت او د هغه دنورمونو په رڼا کې په افغانستان دا وروستی لویه جرگه چې بیا دودیزه او بیا مشورتي هم گڼل شوي داسې اساسي او بنسټیزې نیمکرټیاوی لري چې له سره د منلو وړ نه ده.

لکه څنگه چې مو په مستدل ډول ولیکل داجرگه دودیزه نه وه: له دې کبله چې په دودیزه جرگه کې د ټولني طبیعي اتوریتې او د طبیعي اعتبار خاندان د وطن د مهمو مسایل په هکله د تصمیم لپاره جرگې ته غوښتل کېږي، داجرگه (لویه جرگه) له بحث وروسته تصمیم نیسی، د پریکړو او تصمیمو اجراء و جوړیږي او حتمی والي لري او د تخلف په صورت کې متخلف ته جزا او سزا مطرح ده.

هو دې جرگې ته په اولني رسمي افتتاحیه وینا کې د دودیزې، مشورتي نوم ورکړل شو او بیا د حاکمیت د فرمایشي افرادو په راغوښتو او گډون چې اکثر یې عوام الناس هم دي او ددې حاکمیت په ټولو نمایشو او لوبو کې ظاهرېږي او د والیانو او د حاکمیت مأمورین دي، نشو کولای لویه جرگه ووايو.

په دې توگه داجرگه یو مشروع لویه جرگه نه ده او ترکیب یې هم ددې هیواد داساسي قانون سره مخالفت لري او دافغانستان په حقوقي سیستم کې کوم اساس او مبدا نه لري.

دا جرگه حتی د افغانستان د اساسي قانون د ۶۵ مادې درېښتنې مفهوم سره هم موافقه نه ښکاري او نه ده. له دې کبله چې خلکو ته مراجعه په معمولي ډول په مستقیمه توگه (ریفرانډوم او یا مستقیمې دیموکراسۍ) او یا غیر مستقیمه توگه (پارلماني دیموکراسۍ یعنی ملت نمایندگان ته رای او اعتماد ورکوي او بیا نمایندگان د ملت به استازي توب برمسایلو تصمیم نیسي) صورت مومي. که چیرې دا حاکمیت د اساسي قانون ۶۵ ماده داسې تفسیروي چې یو څو فرماییني افراد را غواړي او د سترمادي او زمانی مصرف په کولو مشوره ورسره کوي هم په پایله کې منطق او لازم قوت نه لري. ددې مادې دا تفسیر را ته هم چندان غوره او مناسب نه ښکاري.

هو په یقیني توگه داکومه نوي خبر نه ده چې لویه جرگه د افغانستان په تاریخ او دیني اصولو کې او د اساسي قانون سره سم خپل خاص مقام او منزلت لري. هو لویه جرگه د ملت دلورتریني ارادي د مظهر په توگه منل شوي او دې مهم اصل ته د افغانستان د اساسي قانون شپږم فصل هم ځانگړي کړای شوی دی.

په دې توگه د افغانستان هیڅ سیاسي شخصیت، سازمان او ملی وطنپاله څیره د لوی جرگې نقش، صلاحیت د افغانستان په حقوقي او سیاسی سیستم کې نه شی ردولای او د ردولو هم نه ده. دا په دې خاطر هم چې د افغانستان خلک مسلمان دي او لویه جرگه د «امرهم شورا بینهم» له اصولو سره هم برابره ده.

دیموکراسۍ او د خلکو حاکمیت هم دا حکم کوي چې د خلکو سرنوشت باید د خلکو د استازو په لاس په مستقیمه او یا غیر مستقیمه توگه تعیین او د ملت مشروع حاکمیت ایجاد شي کوم چې بیا دا مشروع حاکمیت د مسایلو او کړکېچونو د حل توان او قدرت ولري. هغه قدرت او حاکمیت چې د خلکو د ارادي مظهر وی او په سیاسی سنج کې عینی خلاوی او کمبودي وجود و نه لري. دا حالت یواځې او یواځې د مشخص، درست تعریف شوي سیاسي مصالحې او سیاسي مفاهمي په صورت کې راتلاي شي او ممکنه ده.

هو د دیموکراسۍ سره هغه څوک زیاد پرابلم لري چې هغه جدي امر او موضوع گڼي. هغوي چې داوسيله د خپلو شومو او ناروا اهدافو د پټولو لپاره پکاروی د دیموکراسۍ سره کوم مشکل نه لري.

په دې توگه په افغانستان کې د ۱۳۹۰ لیردیز کال د لړم د ۲۵ نېټې (۱۶ نوامبر سال ۲۰۱۱ م) لویه عنعنوي مشورتي؟! جرگه چې د ۲۰۳۰ تنو په گډون او فرمایشي حضور په ډیرو مادي او معنوي مصارفو وشوه واقعا د افغانستان د خلکو د ارادي مظهر نه وه. دا لویه جرگه یو ظاهري تبلیغاتي کار او یو فریب، دوکه او د خلکو د احساساتو نه ناروا سیاسي گټه اخیستل وه.

داچي دغه ډله اويا هغه ډله به پري د اپوزيسيون رول لوبول غواړي، داچي دغه او يا هغه ډله به ددي وطن د تاريخ او د واقعيتونو په خلاف د جرگي او لوی جرگي سره مخالفت کوي، داچه دا موضع گيري به د ايران، پاکستان او روسيې د بادارانو او ياد دغه او يا غير مشروع ظاهري اويا باطني شومو اهدافو، د افغانستان د اساسي قانون په خلاف ردوي، بله خبر ده، خو په يقين ويلاي شم چي دا لويه جرگه نه دوديزه وه او نه هم مشورتي.

دا جرگي ته اول دوديزه ويل په دي جرگي کي د طبيعي اتوريتي لرونکو شخصيتونو عدم حضور نفيه کوي او د مشورتي صفت بيا له سره دوديز صفت نفيه کوي. په دي مانا چي په دوديزه جرگه کي تصاميم واجب الاجرا او متخلف سره جزايي مسأله مطرح کيږي او په مشوره کي جزا نه شي مطرح کيدای.

هماغسي چي اوسني حاکميت، حاکم نظام او د هغوي ساتونکي په تيرولسو کلو کي وتوانيدل د ديموکراسي، آزادي، د آزاد بازار اقتصاد، بشري حقوقو او داسي نور منل شوي انساني ارزښتونه د خلکو په ذهن او فکر کي داسي وټکول چي نور نو د هغو د نومونو سره په ټولنه کي نفرت پيدا شوي په دي توگه به د لوي جرگي او داسي نورو مشروعو، تاريخي اصولو سره به دا نظام په خپلو ناروا کړو په کافي اندازه نفرت او انزجار ايجاد او توليد کړي.

په بعضي ليکنو کي په دي جرگه کي د گډون کوونکو ترکيب او اصل غير اساسي گڼل او د اساسي قانون منل شوي شکل، فورم او محتوی ته په ټيټه سترگه کتل شوي چي يوه بسټيزه خطا او تير وتنه بولم. درسته به نه وي چي يواځي په قومي او تاريخي پاکو احساساتو باندې په اتکاء او خوشباوري او دهغه په اساس د تقلي، فرمايشي او د حاکميت د فريب د نانندرو پلوی وکړو او ځان ته قناعت ورکړو چي گویا ملي، افغاني او وطني برخورد او موضع گيري کوو. د موضوع نه داسي پوهه يوه هغه اساسي تيرونه او سياسي خامي ده چي د منلو وړ نه ده.

اوس نور راشو د دي لويي جرگي اجندا او محتوی ته:

داچي اصلي قصد او هدف داوه چي په دي جرگه کي اجندا دافغانستان د اساسي قانون تغيير، د افغانستان او امريکي ستراتيژيک تړون او ملي مصالحه مطرح وه او ولي لمري ماده له اجندا وغورځيده دا هغه خبر به د پردې هغه خوا خلکو ته معلومه وي.

په کلکه ويلي شم چي په عمل کي اصلي هدف دحاکميت ديو بل ډول د ادامي لپاره وسيع تبلاغي کار وه ترڅو خپل د حاکميت ادامه په هر قيمت د نړيوالي ټولني سره په خبرو اترو کي مطرح کړای شي.

راشو د افغانستان او نړی سره د افغانستان اړيکي په مختلفو سطحو او کچه:

افغانستان يوه جدا ټاپو نه دي چي د انساني ټولني سره د اړيکو نه پرته دي خپل عادي ژوند وکړای شي. مونږ نړی سره او دهغه جملې څخه د نړی ستر او د اوس لپاره يواځني ستر قدرت او ځواک يعنی د امريکي د متحدو ايالاتو سره د بنو اړيکو لرلو ته اړتيا لرو او نړی هم د ځان دامنيت لپاره يو د بل سره تړلی او روابطو ته اړتيا لري. دا متقابل بڼه روابط بايد وجود ولري او د متقابلو منافعو پر اصولو ولاړ وي. داچي ددي تړون مسوده وجود نه لرله چي پرې مشخص بحث شوی وای او امريکايي جانب مشخص مواضع معلوم نه وه او سره له دي په دي برخه کي دا لوي جرگي تصميم نيوه، راته عجيبه غونډې خبر بنکاري. په دي برخه کي دمتخصصينو نظر او بيا د قانون له مخي د افغانستان د پارلمان لخوا د هغو مشروعيت (راتيفکيشن) حاصلول هغه روښانه طريقه ده چي داسي اوږدولو او بيځايه مصرف (مادي او معنوي) په کي اصلا گنجائش نه لره او ضرورت نه وه.

راشو د ملي مصالحې او سياسي جوړي روغي په هکله:

په يوه ټولنه کي تر هغه پيداره سوله او استقرار نه شي راتلاي تر هغه چي په سياسي سنج کي د ټولني واقعي نمايندگان د مشروع او منل شوو لارو نه په گټي اخيستو حضور پيدا نه کړي.

سياسي مصالحه نه په حتمي ډول د بل لوري د نسخو منل دي او نه هم دغنايمو وپشل او نه هم پيسي ورکول او په دي توگه نامشروع حاکميتونو په خپل منځ کي د قدرت ناروا وپش او په دي توگه د خپل حاکميت د ادامي لپاره په هر قيمت کار کول او ملت په حاشيه کي واقع کول دي.

مصالحه او سياسي مصالحه د خپل نسخو د عملي کولو لپاره د خلکو څخه د مشروعيت تر لاسه کولو باندې سياسي مقدماتي توافق دي.

سياسي مصالحه او مفاهمه په ټولنه کي د سياسي فعاليتونو او اهدافو لاس ته راوړل متمدنول دي.

په دي برخو او عرصو کي نسخي، قاعدې او سفارښتونه بايد د يوي کلي (کلید) په توگه ولټول شي او ومنل شي. په دي برخه کي بحث او په هغه کي د طالب او غير طالب حرکت په نامه خلاصه کونه يوه اضافي خبر ده.

په دي او مشابهو توضيحاتو ورکولو سره په دي ځاي کي د مشورې کوم ځای او فرصت نه شته. دا منل شوي اصول او د دولتداري قواعد دي چي د فن متخصصين او د افغاني ټولني کار پوهان يي تنظيم او په مستدل ډول بيانولای شي او دا توانايي گاني او ظرفيتونه وجود لري. په يقيني ډول په دي برخه کي د ۲۰۳۰ تنو سره مشوره يوه بي ځايه اضافي مصرف، د وقت ضبايع او غير عملي کاروه او دي. قواعد او خبري منطق او ددولتداري علم اصول په دي برخه کي روښانه دي. د کلي له خلکو نه پوښتنه کول چي په دي سرک دي ۲۰ ټيټه موټر تگ اجازه ولري که يه؟ يوه بي ځايه او نا مناسبه خبر ده. ددي پوښتنې ځواب بايد د سرک سازي د انجنيئر نه وشي نه د عامه خلکو نه.

د اساسي قانون لوی جرگې ته مراجعه او یا د پارلمان نه د یوې موضوع مشروعیت (راتیفیکشن) ترلاسه کول بل هدف او قانونی مشروعیت قانوني برخورد او مشروع کاردی. دولت داری په دې الفباء ځان پوهول خورا ډیره اساسي او بنسټیزه خبره ده.

زه په دې باور یم او وم چې ددې لسو کلو د وخت د ضایع کولو سره به دافغانستان حاکمین په دې مسایلو ځان پوه کړای وي خو ښکاري چې یا له سره نه دي پوه شوي او یا هم ځان پرې پوهول د ځان په گټه نه بولي. په دې توگه دا جرگه نه لویه جرگه وه نه دودیزه او د مشورتي کلیمی په اضافه کولو سره یې له سره ځان په ځان کې نفیه کړي.

الهی دی ملت باندې ورحمیره. دی ملت هرکله قربانی ورکړی خو نتایج یې څو چالاکو، مغرضو او پردو ته وفادارو او نوکرو افرادو او حلقو خپل کړي او دې وطن او ربریدلي ملت ته حاکمانو پام نه دی کړی او ددې ملت اوږده غمیزه لیا ادامه لري. الهی ته په دې ملت ورحمیره. آمین یا رب العالمین.

پای

د پانو شمیره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادښت: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ